

ननु मनोरथ इव स्वप्ने पिवासनामयानीन्द्रियाणिसंत्येवातस्तत्राप्यविशिष्टं बुद्धेरेव भासकत्वं तथा च श्रुतिः स्वभावस्थां प्रकृत्याह अथोखत्वाद्बुर्जागरितदेश एवास्येति तच्च स्वप्नस्य जागरूपत्वमिन्द्रियाणामसत्त्वेऽनुपपन्नं इन्द्रियैरर्थोपलब्धिर्जागरितमिति प्रसिद्धेः अतो मनोरथ इव स्वप्ने पिबुद्ध्यतिरिक्तचेतनासिद्धिरित्याशङ्क्याह यथेति सपरमः युगपत् एककालं अतुल्यकालं अनेककालं च अतीतानागतं पदार्थजातं कृत्स्नं इह परत्र वा जन्मनि दृष्टं अविशेषात्समंतान् सम्यक्कृतं सन्निधिर्येषां तान् सन्निहितान् इन्द्रियार्थान् शब्दादीन् नोपेक्षते किंतु प्रकाशयत्येव यथेति हेतौ तथा चलं परस्परव्यभिचारि अवस्थात्रयं संचरते यतो विद्वान् साक्षी तस्मात्सव्यावृत्तेभ्योऽनुवृत्तं भिन्नं कुसुमेभ्यः सूत्रमिवेति न्यायात् एक इत्यर्थः अयमर्थः स्वभावस्थायां हि अतीतमनागतं च वस्तु जातं युगपत् सन्निहितमिव दृश्यते तदा इन्द्रियाणां सत्त्वेऽतीतादिज्ञानं न स्यात् न ह्यतीतादिना तेषां सन्निकर्षोऽस्ति असन्निकृष्टज्ञाने तु तदानीं मिन्द्रियसद्भावकल्पनाव्यर्थं न हिरज्जूरगादिष्विवाधिष्ठानज्ञानार्थं तदा इन्द्रियापेक्षास्ति आत्मनो बुद्धेर्वाधिष्ठानत्वेनाभिमतस्येन्द्रियायोग्यत्वात् तस्मात् स्वप्ने धीरे वैकामातृमानमेवात्मना सतीतदन्येन साक्षिणा भास्यते तस्याश्चावस्थात्रयं चलमिति अविशेषात् जागरेऽपि सैव मात्रायाकारेति परिशिष्ट एक एव साक्षी शरीरी शरीरदर्शीति ज्ञेयमिति अथोखत्वात् श्रुतिस्तु पू

यथेन्द्रियार्थान्युगपत्समंतान्नोपेक्षते कृत्स्नमतुल्यकालं ॥ तथा चलं संचरते सविद्वांस्तस्मात्स एकः परमः शरीरी ॥ २ ॥ रजस्तमः सत्वमथोत्तरीयं गच्छत्यसौ स्थानगुणान्विरूपान् ॥ तथेन्द्रियाण्या विशतेशरीरीदुताशनं वायुरिवेधनस्थं ॥ ३ ॥

वर्षक्षविषयैवेति श्रुत्यर्थविदां प्रसिद्धं अन्यथा चायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति स्वप्ने आत्मनः स्वयं ज्योतिष्पुद्गापनार्थं प्रवृत्तस्य ज्योतिर्ब्राह्मणस्य निर्विषयत्वं स्यादिति दिक् ॥ २ ॥ चलं संचरते इत्येतद्व्याचष्टे रज इति प्रत्येकं त्रिगुणात्मकानि जाग्रदादीनि बुद्धेः स्थानानि तेषां गुणान् तद्वत्सुखदुःखादीन् विरूपान् परस्परविलक्षणान् गच्छति जानात्येव न भुंक्ते अवस्थांतरगतस्य दुःखादेरन्यत्रादर्शनात् तथा च श्रुतिः स यत्तत्र पश्यत्यतिपुण्यं च पापं चानन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुष इति अतो बुद्धेरेव दुःखादिभोक्तृत्वं तत एव च कर्तृत्वं न त्वात्मा भोक्ता कर्ता वा किंतूदासीनबोधमात्र एवेत्यर्थः इममेव न्यायमिन्द्रियसंचारेऽप्यतिदिशति तथेति अवस्थापथेनेव इन्द्रियपथेनापि बुद्धिरेव सुखादिभोक्तीत्यर्थः अत्र दृष्टान्तः द्रुतेति यथा काष्ठस्थो ग्निरेव काष्ठं दहति न वायुः सत्वग्निदीपयत्येव एवं इन्द्रियस्था धीरे वैन्द्रियजं सुखादिकं भुंक्ते चित्तस्तु बुद्धिचेतयत एव न तु तदीयं सुखादिकं भुंक्ते इत्यर्थः ॥ ३ ॥